

Sygn. akt: III U 1797/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 września 2014r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Beata Bielska
Protokolant:	sekretarz sądowy Ewelina Asztemborska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 września 2014r. w O.

sprawy z odwołania H. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania H. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 13.11.2013r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

H. K. złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P. z dnia 13.11.2013r., znak: (...), odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu wskazała, że ma wysokie ciśnienie, problemy z kręgosłupem, dlatego nie jest w stanie wykonywać pracy, nadto z uwagi na jej wiek nikt nie chce jej zatrudnić.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. Podniósł, że H. K. w dniu 17.07.2013r. złożyła wniosek o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy i została skierowana na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z dnia 29.08.2013r. ustalił, że nie jest ona niezdolna do pracy. Odwołująca złożyła sprzeciw od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS do Komisji Lekarskiej ZUS. Także Komisja w orzeczeniu z dnia 22.10.2013r. ustaliła, że nie jest ona niezdolna do pracy. Wobec powyższego decyzją z dnia 13.11.2013r. prawidłowo odmówiono H. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 17.07.2013r. H. K. złożyła w ZUS wniosek o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W toku jego rozpoznawania orzeczeniem wydanym przez lekarza orzecznika w dniu 29.08.2013r. ustalono, że nie jest ona niezdolna do pracy. Na skutek sprzeciwu odwołującej także Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 22.10.2013r. ustaliła, że nie jest ona niezdolna do pracy. W konsekwencji ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 13.11.2013r. odmówił jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W ocenie Sądu odwołanie H. K. od decyzji ZUS z dnia 13.11.2013r. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonej, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolna do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 w/w ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

W świetle w/w przepisów skuteczność odwołania H. K. była uzależniona od ustalenia, czy jest ona niezdolna do pracy, jeśli tak, to w jakim stopniu i jaki jest przewidywany okres trwania niezdolności.

Na okoliczność występowania niezdolności do pracy odwołującej Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii, neurologii i kardiologii.

Zauważyć trzeba, że odwołująca faktycznie była badana przez dwa zespoły biegłych, co przyznała na rozprawie w dniu 23.09.2014r. Pierwotnie badanie zostało wyznaczone na dzień 22.02.2014r. w Przychodni (...) w Ł. i tam stawiała się odwołująca. Akta sprawy omyłkowo zostały jednak przesłane do biegłych z Przychodni (...) w O., dlatego wyznaczono tam kolejny termin badania. Wobec faktycznego zbadania odwołującej przez biegłych lekarzy w Ł., neurologa A. G. i ortopedę M. R., także i ci biegli sporządzili opinię (k. 25-26a.s.).

Ponieważ odwołująca została też wezwana przez Sąd do Przychodni (...) w O. na badanie w dniu 26.04.2014r., które zostało dokonane przez biegłych z zakresu neurologii, ortopedii i kardiologii: T. P., C. K. i D. K., także i ci biegli sporządzili opinię w sprawie (k. 19-23a.s.).

Biegli z zakresu neurologii, ortopedii i kardiologii: T. P., C. K. i D. K. w opinii z dnia 26.04.2014r., po zbadaniu odwołującej w dniu 26.04.2014r., rozpoznali u odwołującej: nadciśnienie tętnicze 2/3 stopnia, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego z zaburzeniami czucia ma dłoni lewej bez objawów uciskowych, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego i dyskopatyczne bez objawów korzeniowych i ubytkowych, żylaki kończyn dolnych bez objawów korzeniowych i ubytkowych i otyłość. Biegli wskazali, iż odwołująca jest zdolna do pracy.

W uzasadnieniu biegli wskazali, że H. K. ma dolegliwości subiektywne (ból i zawroty głowy) związane z wysokimi wartościami ciśnienia tętniczego, nie zgłasza zaś dolegliwości dławicowych a w badaniu przedmiotowym nie stwierdza się objawów niewydolności serca. Zdaniem biegłych nadciśnienie tętnicze w obecnym stadium zaawansowania nie powoduje niezdolności do zarobkowania, przeciwwskazana jest tylko ciężka praca fizyczna. Biegli wskazali też, że dolegliwości bólowe ze strony kręgosłupa szyjnego, lędźwiowo-krzyżowego, promieniujące do kończyn są związane ze zmianami zwyrodnieniowymi, z dyskopatią i są uwidocznione w MRI i rtg, nie mają jednak potwierdzenia w badaniu neurologicznym i ortopedycznym, gdzie stwierdza się dobrą ruchomość w stawach kręgosłupa i kończyn, bez objawów

korzeniowych i ubytkowych. Zmiany te w ocenie biegłych nie upośledzają funkcji układu ruchu i nie uniemożliwiają wykonywania pracy zarobkowej, z wyjątkiem ciężkiej pracy fizycznej.

Także i drugi zespół biegłych w składzie: neurolog A. G. i ortopeda M. R. nie stwierdził u H. K. niezdolności do pracy zarobkowej. Biegli ci w opinii z dnia 18.06.2014r., po zbadaniu odwołującej w dniu 22.02.2014r. rozpoznali u niej zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego i lędźwiowo - krzyżowego z cechami dyskopatii wielopoziomowej, bez objawów korzeniowych rozciągowych i bez istotnego upośledzenia funkcji układu ruchu.

W uzasadnieniu biegli podnieśli, że badana jest z zawodu krawcową, pracowała też jako kuchenkowa, zgłasza dolegliwości bólowe ze strony szyjnego, kręgosłupa lędźwiowego-krzyżowego, promieniujące do kończyn górnych i kończyny dolnej lewej .

Biegli wskazali, że bóle te mogą być objawem zmian zwyrodnieniowych z dyskopatią na kilku poziomach, widocznych w badaniu MRI i rtg, ale nie mają potwierdzenia w badaniu neurologicznym i ortopedycznym, gdzie stwierdza się dobrą ruchomość stawów kręgosłupa i kończyn, objawy korzeniowe rozciągowe są ujemne, nie ma cech uszkodzenia układu nerwowego ani upośledzenia funkcji układu ruchu. Zdaniem biegłych zmiany te wymagają leczenia ambulatoryjnego lub szpitalnego w okresach zaostrzeń choroby, nie są jednak zaawansowane w takim stopniu aby uniemożliwiały wykonywanie pracy zarobkowej. Przeciwwskazana jest jedynie ciężka praca fizyczna, podnoszenie ciężarów.

Żadna ze stron nie wносиła zastrzeżeń do w/w opinii.

W ocenie Sądu w/w opinie biegłych mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. W sprawie wypowiedziały się dwa zespoły biegłych. Byli to biegli lekarze z o specjalności z zakresu schorzeń występujących u H. K., wydali zbieżne opinie. Biegli dokonali analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzili wywiad oraz badania odwołującej. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opiniach są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie. Biegli odnieśli się do schorzeń występujących u odwołującej, określili stopień ich nasilenia i wpływ na zdolność do pracy. Wnioski opinii znajdują pełne potwierdzenie w dokonanych przez biegłych badaniach przedmiotowych.

Podkreślić należy, że sam fakt występowania schorzeń nie może stanowić podstawy do uznania niezdolności do pracy, lecz istotny jest poziom nasilenia choroby, a poziom ten, zdaniem biegłych, u odwołującej nie sięga poziomu niezdolności do pracy.

Wniosek powyższy jest poparty wynikami badania przedmiotowego H. K., wskazanymi w opiniach.

Zespół biegłych: neurolog A. G. i ortopeda M. R., dokonując badania w dniu 22.02.2014r. stwierdził u odwołującej w kończynach górnych ruchy czynne i bierne w stawach barkowych, łokciowych i rąk zachowane w pełnym zakresie, brak zaburzeń chwytu ręki, brak zaników mięśniowych i zaburzeń czucia powierzchniowego. Stwierdzili również prawidłową siłę i napięcie mięśniowe, odruchy ścięgniste żywe, symetryczne, objaw J. obustronnie ujemny, próby „palec - nos” niezaburzone. W kończynach dolnych stwierdzili zachowane w pełnym zakresie ruchy czynne i bierne w stawach biodrowych, kolanowych i stóp w pełnym zakresie, prawidłową siłę i napięcie mięśniowe, odruchy kolanowe i skokowe żywe symetryczne, bez objawów patologicznych piramidowych, bez zaburzeń czucia powierzchniowego, objawy korzeniowe rozciągowe obustronnie ujemne. Biegli stwierdzili też prawidłową ruchomość stawów kręgosłupa we wszystkich odcinkach, bez skoliozy, bez patologicznego wzmocnienia napięcia mięśni przykręgosłupowych, ujemne objawy oponowe ujemne, zborne próby mózdkowe, ujemną próbę R. i niezaburzony chód.

Zespół biegłych w składzie: T. P., C. K. i D. K., w badaniu w dniu 26.04.2014r. stwierdził brak objawów dławicowych, brak objawów niewydolności serca. Stwierdził też ujemne objawy oponowe, prawidłową ruchomość kończyn górnych i dolnych w stawach, jednakową siłę, brak zaników mięśni, równe odruchy okostnowe, ścięgniste i skokowe, ujemne objawy korzeniowe, ujemny objaw B., próby mózdkowe sprawne. Stwierdzili też zachowaną ruchomość kręgosłupa

L/S w pełnym zakresie, prawidłowo wyczuwalne tętno na tętnicach obwodowych kończyn dolnych prawidłowo i żyłki kończyn dolnych bez zmian troficznych.

W świetle w/w wyników badania przedmiotowego logiczny jest wniosek biegłych o możliwości wykonywania przez odwołującą pracy zgodnej z kwalifikacjami.

Z akt rentowych wynika, iż H. K. pracowała jako krawcowa, szwaczka, sprzątająca i kuchenkowa oraz pomoc kuchenna, przy czym jako krawcowa (szwaczka) pracowała w latach 1975-1995, a więc najdłużej. W świetle opinii biegłych odwołująca nie może jedynie wykonywać ciężkich prac fizycznych i podnoszenia ciężarów a żadna z w/w prac nie zalicza się do ciężkich prac fizycznych i nie wymaga podnoszenia ciężarów.

Z tych względów należy zdaniem Sądu podzielić wnioski biegłych o zdolności do pracy H. K.. Nie spełnia ona więc warunków do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§ 1 kpc oddalił odwołanie od zaskarżonej decyzji ZUS z dnia 13.11.2013r.